

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžo/207/2015
Identifikačné číslo spisu:	5015200611
Dátum vydania rozhodnutia:	28.07.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Morava
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5015200611.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: v 1a. rade C. U., bytom, F., v 1b. rade P. U., bytom F., v 3. rade Z. R., bytom F., v 4. rade N. V., bytom F., v 5. rade Z. E., bytom F., v 6. rade D. E., bytom F., všetci právne zastúpení JUDr. Magda Poliačiková, advokátka, s.r.o., so sídlom v Žiline, Národná 17, proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, Odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Andreja Kmeťa 17, 010 01 Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OVBP2-2015/013314/Rep z 11. mája 2015, o odvolaní žalobcov v 1. až 6. rade proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č.k. 20S/129/2015-30 z 25. augusta 2015, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. v 20S/129/2015-30 z 25. augusta 2015 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Žiline zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OVBP2-2015/013314/Rep z 11. mája 2015, ktorým žalovaný zrušil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Mesta Kysucké Nové Mesto č. Výst. 2809/3/2014- Kn, ktorým mesto 19. novembra 2014 zastavilo územné konanie o umiestnení stavby „Komplexná obnova a nadstavba bytového domu 797, ul. Litovelská, Kysucké Nové Mesto“.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia krajského súdu vyplýva, že rozhodnutie, ktorého preskúmania sa žalobcovia domáhajú je rozhodnutím procesného charakteru a preto ním nemôžu byť žalobcovia ukrátení na svojich právach a ako také je vylúčené zo súdneho prieskumu. V tejto súvislosti krajský súd poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Sžo/30/2009 z 25. januára 2009.

Proti tomuto uzneseniu podali žalobcovia v 1. až 6. rade v zákonnej lehote odvolanie, domáhajúc sa jeho zmeny v zmysle § 220 OSP (?) a návrhu na preskúmanie žaloby v celom rozsahu vyhovieť. Súčasne si uplatňovali aj náhradu trov konania.

Žalobcovia namietali, že krajský súd vo svojom rozhodnutí poukazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Sžso/30/2009 z 25. januára 2009, podľa ktorého rozhodnutie, ktorým odvolací orgán zrušil rozhodnutie právneho orgánu prvého stupňa sa považuje za rozhodnutie procesného charakteru, ktoré nie je konečným rozhodnutím vo veci, ktorým sa vec vracia opäť do štádia správneho konania pred orgánom prvého stupňa a preto nemení s konečnou platnosťou nič na subjektívnych právach žalobcov. Podľa názoru žalobcov sa však vôbec nevysporiadal s poučením žalovaného uvedeným v napadnutom rozhodnutí, podľa ktorého práve toto procesné rozhodnutie je možné preskúmať súdom podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

Nakoľko odvolacie konanie bolo začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok, v súlade s ustanovením § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku postupoval Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa doterajších predpisov (Občiansky súdny poriadok) a ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcov nie je možné vyhovieť.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy (§ 244 os. 1 OSP).

Podľa § 244 ods. 3 OSP rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 248 písm. a/ OSP sudy neprekúmajú rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania.

Podľa §b 250d ods. 3 OSP súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Z obsahu spisového materiálu krajského súdu mal najvyšší súd za preukázané, že žalobcovia sa žalobou doručenou Krajskému súdu v Žiline 12. júna 2015 domáhali preskúmania rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OVBP2-2015/013314/Rep z 11. mája 2015, žiadajúc jeho zrušenie a vrátenie žalovanému na ďalšie konanie. Napadnutým rozhodnutím žalovaný zrušil prvostupňové rozhodnutie č. Výst. 2809/3/2014-Kn z 16. januára 2015, ktorým bolo územné konanie o umiestnení stavby „Komplexná obnova a nadstavba bytového domu 797, ul. Litovelská, Kysucké Nové Mesto“ zrušil a vec vrátil prvostupňovému správne mu orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zhodne s názorom krajského súdu sa žalobcovia domáhajú preskúmania a následného zrušenia rozhodnutie procesného charakteru. Predmetné procesné rozhodnutie nie je rozhodnutím konečným, ktorým by bolo konanie vo veci ukončené s konečnou platnosťou. Procesným rozhodnutím, ktorým sa konanie pred správnym orgánom nekončí nemôže zasiahnuť do práv a právom chránených záujmov účastníkov správneho konania, keďže vo veci sa ďalej bude konať, a účastníci konania majú možnosť hájiť svoje práva.

Pokiaľ ide o námietku žalobcov uvedenú v odvolaní, že sa krajský súd nevysporiadal s poučením žalovaného uvedeným v napadnutom rozhodnutí, najvyšší súd je toho názoru, že táto námietka je právne irelevantná. Povinnosť žalovaného uviesť poučenie o preskúmateľnosti rozhodnutia vyplýva z ustanovenia § 47 ods. 4 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, pričom je výlučne vecou súdu posúdiť, či konkrétne rozhodnutie podlieha, resp. nepodlieha súdnejmu

prieskumu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa preto stotožnil s postupom a rozhodnutím krajského súdu a preto napadnuté uznesenie podľa § 219 OSP ako vecne správne potvrdil.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (§ 224 ods. 1, § 146 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá, § 250l ods. 2 OSP).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.